

drende Budget og udfordrende Udtalelse af Ord-
føeren. Jeg siger, at jeg tør hævde, at der ikke
ligger nogen som helst udfordrende Udtalelse i at
paasta, at Forholdene i Europa for Tiden ikke
ere saa fredelige, at man med fuld Tryghed kan
udsætte i og for sig nødvendige Foranstaltninger,
om det saa skal være 2 eller 3 Aar. Dette er
hverken udfordrende eller i nogen Henseende far-
ligt. Men jeg tror, at det er uforsvarligt under
de nuværende europæiske Forhold, saaledes som
Forholdene nu faktisk foreligge, at sige om For-
anstaltninger, som ere nødvendige for at supplere
sit Materiel: de kunne rolig vente 2 à 3 Aar,
eller endog blot til næste Aar, naar man kan
skaffe Bevillingen til Stede. Dette var Stand-
punktet, da vi behandlede Regjeringens Budget
fra et Freds-Synspunkt, og det var fuldstændig
berettiget. Den finansielle Betragtning er aldeles
i sin Orden, saalænge man behandler et Budget
som fuldstændig beregnet paa fredelige Forhold og
uden Hensyn til mulige europæiske Kombinationer
eller øieblikkelig Krigsfare. Paa dette Stand-
punkt maatte vi naturligvis stille os ved 2den
Behandling, da Regjeringen havde stillet sig
derpaa, og ingen Anden havde draget et andet
Synspunkt frem. Under saadanne Forhold er det
fuldstændig rigtigt at tage de finansielle Forhold
med, og det vilde endog have været forunderligt,
om man var fravegen dette; men det finan-
sielle Hensyn maa vige, saasnart det andet Stand-
punkt drages frem, og dette er det blevet efter
2den Behandling, og det er særlig blevet bestyrket
ved de senere Begivenheder. Men Forskjellen
mellem 2den og 3die Behandling er ikke den, at
vi før behandlede et Fredsbudget og nu et
Krigsbudget. Forskjellen er derimod den, at
vi før behandlede et Budget, der var
lagt og sølgelig ogsaa maatte behandles uden Hen-
syn til mulige Kombinationer i Europa, men at
Budgettet nu ikke mere kan betragtes saaledes
efter Al, hvad der er fremkommet fra begge Sider.
Saa sagde det ærede Medlem, at Neutrali-
teten maatte vi hævde, det var vor Vigt, og han
talte da om, at det, at vi købe det fornødne
Antal Torpedoer, at vi sætte os i Besiddelse af
dem for at kunne sætte os i Forsvarsstand under
en mulig Krig, er en ikke neutral Maade at be-
handle Budgettet paa. Saa vidt gik det ærede
Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Han
sagde, at selve Anskaffelsen af Torpedostikket var
saa farlig, at han frygtede, at de europæiske
Magter ikke vilde taale den. Det ærede Medlem
talte om at spærre Drefund. Nu spørger jeg det
ærede Medlem: Aror han da, at, fordi vi købe
disse Torpedoer for at have dem, naar der mulig
en Gang kommer Krig, vilde vi strax lægge dem
ud og spærre Drefund dermed? Ja, naar man
har dem, kan man jo lægge dem ud i et Par
Dage, det veed det ærede Medlem meget godt,
men sikkert er det ogsaa, at naar vi ikke have

dem, kunne vi ikke lægge dem ud. Disse Torpe-
doer have i det Hele spillet en stor Rolle hos det
ærede Medlem. Først vare de et Brud paa Neu-
traliteten, saa bleve de til en Spærring af Drefund
og til de største europæiske Kombinationer og
Farer, og endelig bleve de præjudicerende for
Forsvarsplanen. Jeg vil kun notere dette One,
at Torpedoerne skulde være præjudicerende for
Forsvarsplanen, for at Thinget ikke skal glemme
dette Bevis paa, hvad der kan bruges som Argu-
ment i den Stilling, hvori det ærede Medlem for
Tiden er. Det er kommet saa vidt, at det ærede
Medlem bruger det, at der i Aar kjøbes Torpedo-
materiel for en større Sum end tidligere, som et
Bevis for, at Forsvarsplanen nu er præjudiceret,
skjøndt der ingenfinde her i Thinget er tænkt paa
nogen Forsvarsplan uden i Forbindelse med et
stærkt udviklet Torpedomateriel. Jeg vil overlade
til det ærede Medlem selv at klare, hvorledes
denne Præjudiceren kommer frem, det vil blive
meget interessant at høre, og jeg tror, at det
ærede Medlem skylder Samtiden at oplyse det.
Jeg tror overhoved, at, naar vi skulle have klaret,
hvilken Stilling der er den rette at indtage ved
disse Afnit af Finantsloven, enten den, som det
ærede Medlem og hans Meningsfæller ville ind-
tage, eller den, vi indtage, saa nytter det aldeles
ikke i den Grad, som stes her, at overdrive, hvad
der her foreslaas; man gavner aldeles Intet ved
at lade det voge op til Krigsberedskab, Brud paa
Neutraliteten og Præjudiceren af Forsvarsplanen,
derved naaer man Intet. Spørgsmaalet er simpelt
hen dette: Anser Folkethinget det under de nu-
værende Omstændigheder for forsvarligt at undlade
at anskaffe Ting, som man maa erkende kunne
blive nødvendige i Løbet af kort Tid? Dersom
de Herrer fra den Side, der ville stemme mod
vort Forslag, ere af den Mening, saa skulle de
stemme imod dem, men ere de ikke af den Mening,
ansæ de det ikke for forsvarligt at sige: Trods
Forholdene i Europa kunne vi af finansielle Hen-
syn godt vente et Par Aar med disse Foranstalt-
ninger, saa kunne de ikke Andet end stemme med
os. Dette er Spørgsmaalet i dets simple, rene
og klare Skikkelse, og det lader sig ikke forandre
ved at strue Torpedoernes Anskaffelse op til Krigs-
beredskab og Præjudiceren af Forsvarsplanen. De,
der stemme mod vort Forslag, maa ogsaa vide
med sig selv, at de der igennem erklære det for lige-
gyldigt, om vi under en Tilstand som den nuvæ-
rende europæiske anskaffer Ting, som vi ansæ for
nødvendige, som vi Alle ere enige om maa brugs,
hvis der er Krigsfare. Jeg finder det saa
meget mærkeligere at se et Krigsberedskab i Anskaf-
felsen af disse Torpedoer, som det ærede Medlem
selv har været med til at give det store Pantser-
stik — det er en ganske anden Ting end at købe
Torpedomateriel — ja selv har været med til at
give Bevilling til den pantsrede Kanonbaad. Nu
kommer det ærede Medlem i sit Angreb paa den